

Så også dér beder jeg om, at lysten til enkle budskaber og populisme ikke er af en karakter, så vi afsporer den debat, som er vigtig, og en forholde sig til de dilemmaer, som er svære, men ikke mindre vigtige.

Så har der været spørgsmål om angiveri. Jeg tror, at jeg kan sige, uden at jeg vil kunne tages i, at det ikke holder hele vejen, at jeg aldrig i mine 20 år i Folketinget, hvor jeg i de fleste år mere eller mindre har arbejdet med skat, nogen sinde har været ude og give en opfordring til angiveri. Det er ikke, fordi fristelsen ikke har været der, men fordi jeg synes, det er noget meget, meget besværligt noget, og at det er noget, man skal være meget forsigtig med.

Derimod er der det, som jeg synes er sagt meget præcist af hr. Jann Sjørnsen, nemlig at vi ikke altid er parate til, at den enkelte borger ikke altid er parat til at sige fra, når vi støder ind i snyderiet.

Mit budskab har altid været, at når man kan møde dem, der går rundt og laver snyderi på skatteområdet, og når det sker i alt, alt for stor udstrækning, så er det, fordi de et eller andet sted oplever, at det er accepteret af deres omgangskreds.

Nu hørte jeg tidligere, at hr. Tom Behnke her fra Folketingets talerstol sagde, at når man sådan bare lige snød for en femhundredekrone-seddelt, så synes han ikke, at det gjorde så meget, men at det godt nok var ulovligt. Der mener jeg, at en konsekvent holdning ikke mindst fra Folketingets medlemmer, men også fra befolkningen som sådan, hvor man støder ind i, at man oplever, at man ikke bliver accepteret, hvad enten man begår skattesnyd, socialt bedrageri eller andet, er den mest effektive måde at forholde sig til det problem på.

Men jeg må da også erkende, at jeg har oplevet konkrete situationer, hvor man kan spørge, om det er angiveri, men hvor det af den konkrete person, jeg eksempelvis kan nævne, nok mere opleves som nødværge. Det var en restauratør, der ringede til mig og sagde: Hvis det er sådan, at I ikke prøver at se på noget af alt det, der foregår af svineri i forhold til dem, jeg skal konkurrere med, så bliver jeg enten nødt til selv at starte, eller også bliver jeg nødt til at lukke. Og dér er spørgsmålet selvfølgelig: Skal man så fuldstændig lade være med at kigge på, om en melding af den karakter kan noget på sig?

Det at sørge for, at der ikke snydes, er jo også en retsbeskyttelse af den ærlige. Det er hånd-

værkere, der udkonkurreres, fordi de skal konkurrere med dem, der ikke betaler deres moms og deres skat for medarbejderne, sådan som det er foreskrevet i loven. Det er jo en ublu konkurrence over for ordentlige, ærlige folk.

Derfor er retssikkerhed jo også i mine begreber sikkerheden for, at de, der betaler enhver sit, kan have en rimelig tryghed for, at vi har et ansvar over for, at andre kommer til at betale det, de skal. Den vej mener jeg også retssikkerheden vender.

Så kun til hr. Helge Adam Møller, der siger, at vi er blevet et lommepengesamfund: Her synes jeg så, vi skal glæde os over, at lommepengene i hvert fald i de sidste 7 år er blevet større, end de var tidligere, sådan at der er mere til den enkelte, end det var dengang. Venstre og De Konservative forlod regeringsbænkene.

Så kan vi jo så også glæde os over, at vi i det fællesskab – som det store flertal langt ind i den konservative vælgerskare giver en bred opbakning til, at vi skal finansiere i fællesskab – har nogle forudsætninger for, at man også er parat til at opkræve nogle skatter. Den sammenhæng er der, og den tror jeg heller ikke vi bliver så uenige om.

Jeg mener, at det er et helt forkert signal at sende, at Danmark er et lommepengesamfund. Danmark er et samfund, der tilbyder sine borgere en tryghed, også når de kommer ud for begivenheder og situationer, som de ikke selv er herre over. Her har vi har et fællesskab, der er så godt, hvor vi ikke kun har et ansvar over for os selv og vores nærmeste, men vi har også påtaget os et fællesskab, så ingen i det her samfund skal efterlades uden en rimelig forsørgelse. Det vil jeg i hvert fald være med til at slås for, og det håber jeg da også at der er politikere i højre side af salen der kan se værdien i.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil gerne her til slut i debatten sige tak for en god formiddag – synes jeg egentlig, det var har været. Der er nogle ting, som jeg kan høre, at man bredt er optaget af, og der er også nogle ting, vi ikke er enige med hinanden i. Skatteministeren og jeg bliver nok ikke enige om, hvad angiveri er. Men så meget synes jeg, jeg kunne lytte mig til, at regeringens forslag nr. 3 ikke har et flertal med hensyn til den bestemmelse, som efter vores opfattelse indeholder angiveri.

Skatteministeren og jeg bliver nu nok heller ikke enige om skatteministerens anprisning af egen tid og det modsatte af hr. Anders Fogh